

‘Onder de Boschboom’

Prille bloesem

Als je oude kranten doorkijkt, dan merk je hoe de huwelijksmarkt is veranderd. Tot 1970 zocht je iemand van je eigen soort: je keek naar wat de vader deed en waar het gezin woonde. Een jonge vrouw trouwde ook graag met een man ‘in rijksdienst’ – dat gaf zekerheid. En die man in rijksdienst kon dan weer zijn hengeltje uitgooien naar die ‘nette en zeer beschaafde vrouw’ van dezelfde kerk en dezelfde stand. Maar rond 1970 zien we het wensenpakket in rap tempo veranderen. De contactadvertenties in het Brabants Dagblad staan dan nog altijd onder het kopje Diversen – tussen de kunstgebittenreparaties en de reizen naar Lourdes – maar wie een man of vrouw zoekt, presenteert zich nu anders. ‘Ik houd van muziek, kamperen en converseren’, schrijft iemand in 1971 – geen woord meer over vaste banen en pensioenen. En het regent nu ook condooms in die kleine advertenties: dertig voor een tientje, de sfeer wordt lossier.

Tweeduizend jaar geleden vertelde Ovidius ons dat we in de liefde mogen kiezen uit drie smaken: prille bloesem in de groei, volwassen schoonheid, of rijpe wijsheid. Maar wat we na 1970 vooral zien, is een toenemende voorkeur voor die prille bloesem – jong zijn, of in elk geval er jong uitzien, wordt steeds belangrijker. Vrouwen bijvoorbeeld waren tot dan toe best bereid het leven te delen met een wat oudere heer. Maar zo langzamerhand zien ze toch liever iemand van dezelfde leeftijd of jonger, eentje met een strakke hals: uiterlijk wordt een zaak van belang. In een advertentie uit het voorjaar van 1974 lezen we: ‘Nieuw! Borstmassage. Voor het verstevigen en vergroten van de buste. In drie weken zichtbaar resultaat. Kardinaal van Rossumplein 5 Den Bosch.’ Je zag de hele regio opveren als het ware.

Tegelijk met het veranderen van de huwelijksmarkt, veranderde ook het huwelijk zelf. Een doctorandus vertelde me dat je vroeger een eenheid werd als je trouwde, hij had het over het samensmelten van twee levens. Maar tegenwoordig gaat het niet meer om samensmelten. Je blijft twee mensen met een eigen geschiedenis en een eigen leven, er is op zijn best wat ‘overlap’ hier en daar. En zo ben je nergens meer zeker van. Want dan is het heel gewoon dat één van beiden al na korte tijd een aanhangertje huurt, wat spullen oplaadt en ‘dikke doi’ zegt. Maar al die jonge mensen met die boedelbakjes en die aanhangertjes worden op den duur wel gewoon ouder, en dan verschrompelt niet alleen hun lijf maar ook hun positie op de huwelijksmarkt. En dan liggen ze met een griepje op bed en is er niemand om ze een kopje thee met honing te brengen of zoete woordjes in te fluisteren. En of de lessen van Ovidius dan nog helpen, weet ik niet. Schoonheid neemt met de jaren af, zegt hij, zorg dus dat je meer hebt dan een lijf: bouw een karakter! Ja, dat is mooi gezegd. Maar dan wordt het toch nog aanpoten op je ouwedag.

André Beks

Onder De Boschboom” is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@krinqvrienden.nl